Publicaţie editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poştal 700 554, Iaşi,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuţ Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacţie Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susţinerea acestei publicaţii, dar şi pentru activităţile culturale şi filantropice ale parohiei, primim donaţii în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iaşi

Colectă pentru refacerea acoperişului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au scos în evidenţă problemele majore ale acoperişului de la casa parohială, care necesită intervenţie de
urgenţă, pentru a stopa curgerea apei prin tavane. Lucrările de reparaţii au început deja şi am dori, în primă urgenţă, să refacem zonele cele mai critice.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini pentru refacerea acoperişului, a cărui tablă şi şarpantă au fost profund afectate în ultimele decenii.

Puteţi face donaţii către Parohia Toma Cozma, prin virament, în contul RO 38 RZBR 0000 0600 0027 6450, Raiffeisen Bank Iaşi, iar în numerar la domnul Ing. Gheorghe Aioanei, sau la pangarul parohial, doamnei Aurica Raveica

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!
Citeşte şi informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziţie o gamă largă de cărţi religioase şi de cultură generală.

Program de funcţionare:
Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580, petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, irina_danila93@yahoo.com

Program liturgic în această săptămână

♦**Astăzi, duminică, 10 august,**
- **ora 8.00,** Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
- **ora 11.30,** Taina Sfintei Împărtăşanii, în cadrul Sfintei Liturghii
- **ora 18.00,** Acatistul Icoanei Maicii Domnului "Prodromiţa". În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromiţa", ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareţ al mănăstirii Prodromul de la Athos.
- **ora 18.30,** Taina Sfintei Spovedanii

♦**Luni, 11 august,**
- **ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului
- **ora 18.30,** Taina Sfintei Spovedanii

♦**Marţi, 12 august,**
- **ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului
- **ora 18.30,** Taina Sfintei Spovedanii

♦ **Miercuri, 13 august,**
- **ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului
- **ora 18.30,** Taina Sfintei Spovedanii

♦ **Joi, 14 august,**
- **ora 17.00,** vă invităm să luaţi parte, alături de Părintele nostru Paroh, la Slujba Vecerniei şi a Prohodului Maicii Domnului care se oficiază la Parohia Adormirea Maicii Domnului din cartierul Galata şi la ampla procesiune care se va desfăşura pe străzile din zona bisericii

♦**Vineri, 15 august, Adormirea Maicii Domnului**
- **ora 8.00**, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii şi pomenirea celor morţi
- **ora 11.30,** Taina Sfintei Împărtăşanii, în cadrul Sfintei Liturghii
- **la ora 18.00,** nu se mai săvârşeşte Slujba Sfântului Maslu, toate pomelnicele fiind citite în cadrul Sfintei Liturghii

♦**Sâmbătă, 16 august,**
- **ora 18.00,** Slujba Vecerniei

♦ **Duminică, 17 august,**
- **ora 8.00,** Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii şi pomenirea celor morţi
- **ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului

Important

•Rânduiala noastră ortodoxă cere cu necesitate celor care doresc să primească Sfânta Împărtăşanie să participe, atât la Sfânta Liturghie, cât şi la Laudele zilei, adică la toate celelalte slujbe ale Bisericii (Slujba Vecerniei, Slujba Utreniei), care de fapt constituie trepte ale pregătirii duhovniceşti pentru unirea noastră cu Hristos.

• În mod excepţional, pentru copiii preşcolari şi pentru creştinii aflaţi în situaţii speciale, Sfânta Împărtăşanie se va putea administra în afara cadrului canonic al Sfintei Liturghii

•Pentru persoane bolnave sau în vârstă, care nu se pot deplasa la Biserică, se pot face programări la tel.: 0232 211 273, 0742 044 844

Nr. 599 10 august—17 august 2014 - săptămâna Pr. Mihai Mărgineanu

Credinţa şi fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a noua după Rusalii

Vineri, 15 august: Adormirea Maicii Domnului

Icoană realizată de Vasile Doroftei

Puterea Celui de Sus a răpit din India pe Toma, care prin oarecare voire a lui Dumnezeu nu s-a întâmplat la preacinstita adormire a Maicii lui Dumnezeu să fie de faţă, şi a fost dus la mormântul cel primitor de viaţă. Deci pentru Toma, fiind desfăcut mormântul, plecându-se să o vadă acolo, a cunoscut că este înălţată la cer, şi crezând vedeniei sale celei din călătorie prin văzduh, a cântat: Aliluia!

Vifor de gânduri netrebnice şi necredincioase având în sine evreul Atonie şi văzând pe purtătorii de Dumnezeu Apostoli ducând la mormânt cu mare cinste trupul cel preacurat al Maicii lui Dumnezeu, s-a pornit ca să-l răstoarne. Dar fără de veste, odată cu orbirea, i s-au tăiat şi mâinile, ce au rămas lipite de pat. Acela apoi, prin credinţă, Mamă a lui Dumnezeu te-a mărturisit pe tine, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Sfinţii Apostoli, ca nişte stele conduse de Dumnezeu fiind în lume, împrăştiaţi pentru predicarea Evangheliei, răpiţi au fost pe nori prin văzduh şi aduşi spre înmormântarea Maicii Domnului, pe care cu laude şi cu cântare petrecând-o împreună cu îngerii cântau: Aliluia!

(Din Acatistul Adormirii Maicii Domnului)

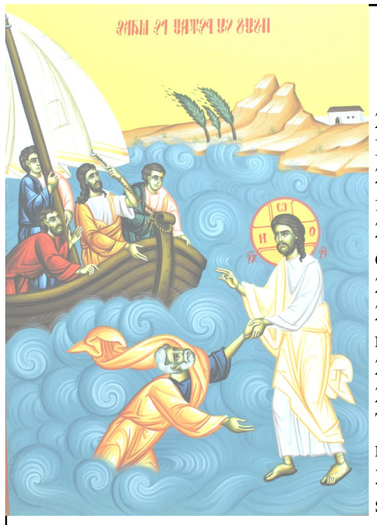

Ilustraţie realizată de Cristian Ştefan

Evanghelia duminicii

Matei 14, 22-34

Umblarea pe mare - Potolirea furtunii

22. Şi îndată Iisus i-a silit pe ucenici să intre în corabie şi să treacă înaintea Lui pe ţărmul celălalt, până ce El va da drumul mulţimilor.
23. Şi dând drumul mulţimilor, S'a suit în munte, ca să Se roage în deosebi. Şi făcându-se seara, era singur acolo.
24. Iar corabia era la multe stadii departe de ţărm, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotrivă.
25. Iar la a patra strajă din noapte, Iisus a venit la ei umblând pe mare.
26. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s'au înspăimântat, zicând că este nălucă, şi de frică au strigat.
27. Dar El le-a vorbit îndată, zicând: "Indrăzniţi, Eu sunt; nu vă temeţi!"
28. Iar Petru, răspunzând, a zis: "Doamne, dacă eşti Tu, porunceşte să vin la Tine pe apă".29. El i-a zis: "Vino!" Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apa şi a venit la Iisus.
30. Dar văzând vântul puternic, s'a înfricoşat şi, începând să se scufunde, a strigat, zicând: "Doamne, scapă-mă!"
31. Iar Iisus, întinzându-Şi îndată mâna, l-a apucat şi i-a zis: "Puţin credinciosule, de ce te-ai îndoit?"
32. Şi suindu-se ei în corabie, vântul s'a potolit.
33. Iar cei din corabie I s'au închinat, zicând: "Cu adevărat, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu!"
34. Şi, trecând marea, au venit pe uscat în Ghenizaret.

Începând cu acest număr dorim să reluăm rubrica *Catehism practic* inaugurată în numărul 520 al publicaţiei noastre.

Prin această rubrică ne propunem să răspundem la întrebările cititorilor care au în vedere modul concret de a se manifesta ca buni creştini, atunci când e vorba de rugăciuni, slujbe, acte de cult, preocupări personale, viaţă de familie, interacţiuni sociale etc.

Astfel de întrebări, la care vom încerca să răspundem, pot fi trimise în cutia de la pangarul parohiei sau pe e-mail.

CATEHISM PRACTIC:

Î: *De ce se recomandă creştinilor ca în timpul Postului Adormirii Maicii Domnului să participe în fiecare zi la slujba Paraclisului Maicii Domnului ?*

R: În cultul creştin ortodox există două Paraclise închinate Maicii Domnului: primul Paraclis compus de călugărul Teostirict Mărturisitorul în secolul al IX-lea şi un al doilea Paraclis, ce datează din secolul al XIII-lea.

Pe parcursul anului se cântă doar primul Paraclis închinat Maicii Domnului însă pe durata postului Adormirii Maicii Domnului (1-14 august), tipicul bisericesc spune ca primul şi al doilea Paraclis să fie cântate alternative, aceasta fiind o perioadă duhovnicească de rugăciune mai deasă şi intensă către Născătoarea de Dumnezeu, ce trebuie unită cu starea de pocăinţă, cu cerere de ajutor de la Maica Domnului ca noi să devenim ascultători faţă de Dumnezeu, conform modelului pe care ea ni l-a arătat de ascultare necondiţionată, de smerenie, de sfinţenie, de jertfelnicie faţă de Dumnezeu.

Motivul pentru care aceste slujbe se numesc „Paraclise“ este că cei credincioşi se adună pentru a se ruga Maicii Domnului să mijlocească pentru ei la Fiul său şi Dumnezeul nostru pentru mântuire şi alinare, aşa cum ne arată şi etimologia cuvântului grecesc "paraklisis", care înseamnă "invocare" sau "chemare", dar şi "mângâiere". Acestea sunt rugăciunile de suferinţă ale fiilor îndureraţi adresate Maicii cele milostive care este singura lor apărătoare şi speranţă în nevoi. Potrivit profesorului de liturgică John Fountoulis, deşi cele două canoane închinate Maicii Domnului sunt diferenţiate prin denumirea de „primul“ şi „al doilea“ de fapt ele au acelaşi număr de cântări şi anume treizeci şi două. Cu toate acestea, al doilea Paraclis este puţin mai mare. Am putea afirma că adevărata deosebire între cele două este aceea că al doilea Canon este cântat pe un ton mai vioi în timpul postului Adormirii Maicii Domnului.

(Icoană realizată de Andrei Nuţu)

Pentru folos duhovnicesc

Povestea celor trei copaci

Erau odată într-o pădure trei copaci. Fiecare dintre ei avea pentru sine un vis, o viziune despre viitor.

Primul îşi dorea să fie învrednicit cândva să devină un cufăr de preţ, sculptat şi cioplit frumos, care să poarte înlăuntrul lui o comoară de mult preţ. Aceasta era viziunea şi visul lui.

Al doilea copac voia să fie învrednicit să ajungă, în mâinile unui bun constructor de corăbii, o mare corabie puternică şi frumoasă, maiestuoasă, care să ducă împăraţi şi înalţi dregători, care să ducă în călătorie persoane înalte.

Al treilea copac a zis că singurul lucru pe care l-ar vrea ar fi să devină cel mai înalt copac din pădure şi cel mai puternic, aşa fel încât oamenii care vor vedea înălţimea lui pe vârful dealului să se gândească la cer şi la Dumnezeu.

Anii au trecut. Şi lucrurile au luat o altă întorsătură. Au venit tăietorii de lemne.

Şi au tăiat primul copac. Şi în timp ce el plănuise şi dorise să devină un cufăr de preţ sculptat frumos pentru comori, tăietorul de lemne a făcut din el un biet vas pentru tainul animalelor, iesle pentru paiele dobitoacelor.

Al doilea copac, care voia să devină o corabie impunătoare care să ducă împăraţi, a devenit o corăbioară de pescuit pe care nişte pescari săraci şi-au agonisit-o pentru pescuit.

Al treilea copac care voia să devină cel mai înalt din pădure, l-a tăiat un dulgher şi l-a pus în hambarul său.

Alţi ani au trecut. Şi copacii dezamăgiţi de cursul pe care l-au luat evenimentele, au uitat încă şi de visele lor.

Totuşi într-o zi, un bărbat şi o femeie au venit în staul unde era ieslea aceea de lemn şi acolo femeia născu un băieţaş pe care l-au pus în ieslea făcută din primul copac. Era Iosif şi Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Şi au pus în ieslea aceea de lemn nu doar diamante şi aurării, ci pe Însuşi Dumnezeu, Care S-a făcut om pentru noi. Aşa a fost învrednicită această iesle să primească înlăuntrul ei Comoara Comorilor, pe Însuşi Dumnezeu.

În micuţa corăbioară – care a fost făcută din al doilea copac – după mulţi ani au intrat nişte pescari. Unul dintre ei ostenit S-a întins să doarmă. Au ieşit în larg. Şi s-a stârnit mare furtună. Şi biata corăbioară nu era destul de puternică să ţină şi să înfrunte valul. Atunci ceilalţi pescari L-au trezit pe Cel ce dormea. Şi atunci Acela S-a trezit. Şi a certat marea furtunoasă: „Taci, linişteşte-te”. Şi pe mare s-a făcut îndată pace. Era Hristos cu ucenicii Săi pe lacul Ghenizaret. Aşa şi cel de-al doilea copac, care îşi dorise atât să devină o corabie mare, care să ducă dregători înalţi şi împăraţi, a fost învrednicit să ducă pe Împăratul Împăraţilor, pe Însuşi Hristos cu dregătorii Lui – Apostolii!

Şi al treilea copac, care era în hambarul dulgherului într-o zi l-au luat şi au făcut din el o cruce înaltă. Şi pe această cruce au răstignit pe Hristos. În aşa fel acest copac a devenit mult mai înalt decât ceea ce îşi dorise el. A ajuns la cer şi la Dumnezeu! A devenit cum spunem noi într-un tropar „deopotrivă cu cerul”.

În final, fiecare copac din povestea noastră, a dobândit nu numai ceea ce a voit şi a râvnit, ci fără de asemănare mai mult. Totuşi nu în modul în care şi-au închipuit ei şi au plănuit.

Această poveste ne spune:

Nu ştim care este voia lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi. Trebuie totuşi să nu uităm niciodată că ceea ce ne pregăteşte Dumnezeu este întotdeauna de mii de ori preferabil şi mai de folos pentru noi.

Noi trebuie să visăm. Pentru bine. Trebuie totuşi şi să nu uităm că adeseori lucrurile nu au evoluţia pe care am dori-o noi şi că Dumnezeu rânduieşte şi împlineşte toate mai bine decât ne-am putea noi închipui.

Să avem credinţă şi încredere în Dumnezeu.

(sursa: www.doxologia.ro)

Apostolul duminical

I Corinteni 3, 9-17

9. Credincios este Dumnezeu, prin Care aţi fost chemaţi la împărtăşirea cu Fiul Său Iisus Hristos, Domnul nostru.
10. Vă îndemn, fraţilor, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toţi să vorbiţi la fel şi să nu fie dezbinări între voi; ci să fiţi cu totul uniţi în acelaşi cuget şi în aceeaşi înţelegere.
11. Căci, fraţii mei, despre voi, prin cei din casa lui Hloe mi-a venit ştire că la voi sunt certuri;
12. Şi spun aceasta, că fiecare dintre voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu sunt al lui Apollo, iar eu sunt al lui Chefa, iar eu sunt al lui Hristos!
13. Oare s-a împărţit Hristos ? Nu cumva s-a răstignit Pavel pentru voi ? Sau fost-aţi botezaţi în numele lui Pavel ?
14. Mulţumesc lui Dumnezeu că pe nici unul din voi n-am botezat, decât pe Crispus şi pe Gaius,
15. Ca să nu zică cineva că aţi fost botezaţi în numele meu.
16. Am botezat şi casa lui Ştefana; afară de aceştia nu ştiu să mai fi botezat pe altcineva.
17. Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci să binevestesc, dar nu cu înţelepciunea cuvântului, ca să nu rămână zadarnică crucea lui Hristos.

***

Scurtă exegeză patristică
- Sfântul Ioan Gură de Aur -

Cât de slut este păcatul şi cu ce se aseamănă. Şi despre cei lacomi

«Nimic nu este atât de dobitocesc lucru ca păcatul, nimic nu este atât de prostesc şi de primejdios. Păcatul toate le răstoarnă pe dos, toate le tulbură şi le nimiceşte oriunde s-ar strecura. Scârbavnic este a-l vedea, greoi şi de nesuferit. Şi dacă vreun zugrav şi-ar închipui vreodată chipul păcatului, cred că nu ar greşi dacă şi l-ar închipui ca o pocitanie barbară, suflând foc pe nări, scârbavnică, neagră, întocmai aşa după cum poeţii îşi închipuie pe Scila din mitologie. Păcatul se agaţă de cugetul nostru cu mii de mâini, şi pe neaşteptate străbate în sufletul omului, şi toate le răstoarnă pe dos, ca şi câinii care muşcă pe furiş. Dar pentru ce mai trebuie să-l zugrăvim, şi să nu aducem aici la mijloc pe cei care-l fac şi sunt stăpâniţi de dânsul?

Pe cine voiţi mai întâi să zugrăvim? Pe lacom şi pe răpitor? Dar ce poate fi mai nerusinat ca ochii acestora? Ce poate fi mai fără ruşine şi mai cinic ca aceştia? Nu atât de neruşinat este câinele ca unul din aceştia, când răpeşte cele ale altora. Ce poate fi mai spurcat ca mâinile acestora? Ce poate fi mai nesăţios ca gura lor, care toate le înghite şi niciodată nu se mai satură ? Nu te uita la faţa şi la ochii lor, că sunt de om, căci ochii omeneşti nu văd astfel de lucruri. Lacomul şi răpitorul nu vede pe oameni ca oameni, nu vede cerul ca cer, nu ridică capul în sus către stăpânul a toate, ci totul crede că este ban. Ochii omeneşti obişnuiesc a vedea pe săraci doborâţi de sărăcie, şi se mişcă spre milă, pe când ochii acestora, când văd pe săraci, se înfurie ca ai fiarelor sălbatece. Ochii omeneşti nu văd cele străine ca ale lor, ci şi pe ale lor ca străine; nu poftesc pe cele ale altora, ci şi pe ale lor le dau altora, pe când ochii acestora nu pot suferi, dacă nu vor răpi şi pe cele ale altora, căci ei nu au ochi de om, ci de fiară sălbatică. Ochii omeneşti nu pot suferi să vadă trupul lor gol, căci este al lor, şi nici chiar pe al altora – pe când ochii acestora dacă nu vor vedea pe toţi dezbrăcaţi şi dacă nu vor vedea toate cele străine strânse acasă la dânşii, niciodată nu vor fi mulţămiţi, şi mai bine zis, nici atunci nu sunt mulţămiţi. Pentru aceea, mâinile lor nici cu labele fiarelor sălbatice nu le-ar putea asemăna cineva, căci sunt mult mai răpitoare şi mai grozave ca ale acelora. Urşii şi lupii după ce s-au săturat, se dezgustă pe urmă de prada lor şi se depărtează, pe când aceştia niciodată au saţ. Dumnezeu ne-a făcut mâinile ca să ajutăm pe alţii, iar nu ca să-i dezbrăcăm, şi dacă ar urma ca noi să le folosim la aceasta, apoi este mai bine a le tăia şi a rămâne fără ele.

Tu, când o fiară sălbatică îţi sfâşie o oaie, te scârbeşti; şi când însuţi faci aşa cu fratele tău, nu crezi că ai făcut ceva rău? Şi cum te poţi numi om? Nu vezi că noi numim fapt omenesc mila cea plină de iubire de oameni, şi când cineva face ceva crud şi lipsit de milă, îl numim cu toţii neomenos? Deci felul omului îl osebim de al fiarelor sălbatice numai prin a milui, zicând pururea: «Oare el nu este om? Oare este fiară sălbatică sau câine?» Oamenii vindecă sărăcia şi nu o mai sporesc, pe când gurile acestora sunt guri de fiare sălbatice, sau mai drept vorbind, chiar mai rele, chiar mai sălbatice decât ale acelora, fiindcă ies din ele cuvinte mai veninoase decât dinţii acelora, cuvinte care adeseori pricinuiesc şi moartea aproapelui. Şi dacă le-ar cerceta pe toate cineva, atunci ar putea vedea bine cum neomenia şi lipsa de milă fac din oameni neoameni şi fiare sălbatice. Dacă încă ar cerceta şi cugetul unor astfel de oameni, încă i-ar numi nu numai fiare sălbatice, ci chiar draci, căci sunt plini de răutate şi de duşmănie asupra aproapelui. Acolo nu vei vedea nici dragoste de împărăţia Cerurilor, nici frică de gheena, nici ruşine de oameni, nici milă, nici bunăvoire, ci neruşinare şi obrăznicie, şi dispreţul tuturor celor viitoare, iar cuvintele lui Dumnezeu pentru osândă, ca şi ameninţarea cu gheena, lor li se par numai un basm.

Astfel este cugetul lacomilor şi al răpitorilor.

Deci când ei pe dinlăuntru sunt draci şi pe dinafară fiare sălbatice, ba chiar mai răi decât acelea, apoi atunci cu cine vom asemăna astfel de oameni? Cum că sunt mai răi decât fiarele sălbatice este învederat de acolo că acelea sunt de la fire aşa, pe când ei, ca oameni, având de la fire blândeţea, se silesc singuri a se pune în rândul fiarelor sălbatice. Dar şi dracii îi au pe aceştia împreună-lucrători cu dânşii împotriva celor bântuiţi, pe când dacă nu ar lucra cu dracii, apoi cele mai multe din meşteşugurile lor împotriva noastră s-ar sparge în capul lor – aceştia însă întrec şi pe draci, încercând să-i stăpânească pe cei bântuiţi. Şi iarăşi, dracul războieşte pe om, iar nu pe ceilalţi draci, pe când lacomul se grăbeşte a face rău în orice chip celui de aproape şi nu se sfieşte nici de fire.

Ştiu bine că mulţi sunt nemulţămiţi de noi pentru aceste cuvinte, dar eu nu sunt defel supărat, ci mi-e milă şi plâng pe nişte astfel de oameni, şi chiar de ar voi să mă bată, cu plăcere aş suferi dacă s-ar depărta de această sălbăticie. Căci nu numai eu singur, ci şi Prorocul îi scoate pe aceştia din rândul oamenilor, zicând: „Omul, în cinste fiind, nu a priceput, ci s-a asemănat dobitoacelor celor necuvântătoare” (Ps. 48, 21). Deci să ne facem odată oameni, să privim spre cer şi să recâştigăm chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, ca astfel să ne învrednicim şi de bunătăţile viitoare,” cu harul şi cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, căruia se cuvine slava, stăpânirea şi cinstea, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin. »

Text cules de Vasilica Onofrei